

Warszawa, 16 maja 2019 roku

DLPC-II.455.1.2019

**Pani
Katarzyna Anzorge-Kicińska
dyrektor
Departamentu Spraw Obywatelskich
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

Szanowna pani dyrektor,

W nawiązaniu do prowadzonych w Departamencie Spraw Obywatelskich MSWiA prac nad przedstawionym do konsultacji *projektem rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie koordynatorów delegowanych w dziale sprawy wewnętrzne* (nr 494 w wykazie MSWiA) uprzejmie przedstawiam uwagi Ministerstwa Sprawiedliwości odnośnie tego projektu:

Analiza projektu przeprowadzona w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości doprowadziła do wątpliwości co do zakresu obowiązków, których sędowanie ma nastąpić na koordynatorów delegowanych. Projekt określa zadania, które na podstawie rozporządzenia 2016/1191 wykonuje koordynator delegowany, mając na celu przekazanie kompetencji organu centralnego – Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na koordynatorów delegowanych – wojewodów.

W tym kontekście należy rozważyć kwestię, o której mowa w motywie 40 motywów *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012* (dalej jako „rozporządzenie 2016/1191”), tj. udzielaniem pomocy podmiotom, gdy nie uzyskano odpowiedzi na wniosek lub gdy niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia w sprawie wydłużenia terminu na odpowiedź. W trakcie wykonywania czynności regulowanych rozporządzeniem 2016/1191 mogą wystąpić sytuacje, gdy niezbędne będzie uzgadnianie przez organ występujący i organ, do którego skierowano wniosek, wydłużenia terminu do udzielenia odpowiedzi. Z motywu 40 rozporządzenia 2016/1191 wywieść można, że organ centralny jest władny udzielać pomocy,

gdy nie uzyskano odpowiedzi na wniosek lub gdy niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia w sprawie wydłużenia terminu na odpowiedź. W sytuacji, gdyby uznać obligatoryjność podejmowania takiego działania przez organ centralny (niemniej w motywie rozporządzenia UE posłużono się w tym kontekście sformułowaniem „może udzielać pomocy”), zasadne byłoby wskazanie tych czynności jako leżących w kompetencji koordynatorów delegowanych.

Z art. 14 ust. 5 *in fine* rozporządzenia 2016/1191 można wyinterpretować kolejne, nie ujęte w projekcie MSWiA, zadanie organu centralnego. W przepisie tym zastrzeżono, że organ, do którego skierowano wniosek, uzgadnia wydłużenie terminu do odpowiedzi na wniosek. Zważając, że w myśl art. 14 ust. 1 lit b) pkt (ii) rozporządzenia 2016/1191 wniosek może wpłynąć bezpośrednio do organu centralnego, to jednym z organów uzgadniających to wydłużenie powinien być organ centralny – jako organ do którego skierowano wniosek. W takiej sytuacji należałoby wskazać takie zadanie organu centralnego (koordynatora delegowanego).

W zadaniach zawartych w § 3 *projektu* nie wymieniono także czynności polegającej na udzieleniu przez koordynatora delegowanego odpowiedzi na wniosek. Artykuł 16 rozporządzenia UE stanowi, że *organy centralne zapewniają pomoc w związku z wnioskami o udzielenie informacji na mocy art. 14, a w szczególności:*

- a) *przekazują i przyjmują takie wnioski oraz, w stosownych przypadkach, odpowiadają na nie; oraz*
- b) *dostarczają niezbędnych informacji w odniesieniu do tych wniosków.*

W tym miejscu należy dokładnie przeanalizować, czy jest możliwe wykluczenie konieczności udzielania przez organ centralny odpowiedzi na wnioski. Z uwagi na mnogość hipotetycznych stanów faktycznych wydaje się, że sytuacje takie mogą wystąpić. W takim wypadku właściwe byłoby sędowanie na koordynatorów delegowanych także i tego obowiązku, nałożonego rozporządzeniem 2016/1191.

Z poważaniem –

sędzia Paweł Mroczkowski
dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego
[podpis elektroniczny]